

[Justitsministeren]

økonomiske problemer skabe en immigrationstilbøjelighed rettet mod de rigere vesteuropæiske lande, samtidig med at de hidtidige restriktive udrejsebestemmelser ophæves som led i demokratiseringsprocessen. I lande som Rumænien, Albanien og Sovjetunionen er der stadig et milliontal, der ønsker at immigrere til de vesteuropæiske lande. Ved Berlinkonferencen i dagene fra den 30. til 31. oktober 1991 om illegal immigration fra/via Øst- og Mellemeuropa fastslog den sovjetiske indenrigsminister, at mellem 500.000 og 600.000 sovjetiske statsborgere hvert år må forventes at søge permanent ophold i udlandet. Nogle eksperter mener, at et samlet tal for Sovjetunionens vedkommende kan komme op på 20 mio. mennesker. Man kan ikke regne med, at Danmark vil være i stand til at håndtere sin del af en sådan udvikling inden for den gældende lovgivning og de gældende procedurer.

Det stærkt stigende indvandningspres rettet mod de vesteuropæiske lande er i de senere år især kommet fra landene i Nordafrika, Mellemøsten og Asien. En af årsagerne hertil er den eksplosive befolkningsudvikling, som har fundet sted i disse lande, og som også vil fortsætte i de kommende år. Ifølge FN's befolkningsprognoser forventes Jordens befolkning fra 1985 til 2025 at vokse fra 4,9 til 8,5 mia. mennesker. Af den samlede tilvækst på 3,6 mia. i løbet af de næste 40 år vil mere end 95 pct. ske i de nuværende udviklingsregioner. En sådan udvikling vil selvsagt medføre store ændringer i den befolkningsmæssige balance mellem industri- og udviklingsregionerne.

Ser man på udviklingen i landene syd for Middelhavet, forventes det, at befolkningstallet i lande som Algeriet, Ægypten, Libyen, Tunesien, Marokko, Libanon, Syrien og Tyrkiet frem til år 2025 vil fordobles fra de nuværende ca. 175 mio. til 350 mio. mennesker. 95 pct. af den forventede befolkningstilvækst i Europa og Middelhavsområdet mellem 1990 og år 2000 forventes at ske i landene syd for Middelhavet og kun 5 pct. i Europa.

Samtidig er Verden blevet mindre både i kommunikationsmæssig og transportmæssig henseende og på en række andre områder. Oplysninger om den rige del af verden når bl.a. via satellit-tv stadig længere ud i de fattige lande, og de moderne samfærdselsmidler gør det i dag nemmere at rejse, selv over store afstande.

Den eksplosive befolkningsudvikling vil derfor i stigende grad kunne forventes at medføre, at stadig flere mennesker søger til Vesten i håb om at finde arbejde, bolig og bedre økonomiske og sociale vilkår end dem, de finder i deres hjemlande. Disse fremtidsperspektiver må uundgåeligt give anledning til dyb bekymring.

5. Samarbejdet inden for EF

Inden for EF arbejdes der nu hen imod et Europa uden indre grænser og med fri bevægelighed for personer. Samarbejdet mellem de 12 EF-lande på dette område har allerede fundet udtryk i to konventioner, nemlig EF-asylkonventionen og grænsekontrolkonventionen. Den sidstnævnte konvention er i princippet færdigforhandlet, men er endnu ikke åbnet for undertegnelse på grund af problemer mellem Storbritannien og Spanien vedrørende Gibraltar.

Disse konventioner er imidlertid kun et første skridt hen imod et EF uden indre grænser. EF's stats- og regeringschefer har således på et møde i december 1989 truffet beslutning om, at der skal udarbejdes en oversigt over medlemsstaternes asylpolitik med henblik på at nå frem til en harmonisering.

Spørgsmålene vedrørende asyl, indvandnings- og udlændingepolitik blev ligeledes behandlet på Det Europæiske Råds møde i Luxembourg i juni måned i år. Der blev på mødet opnået enighed om, at landene nu skal udarbejde en rapport, som skal forelægges på næste topmøde i Maastricht i december. Rapporten skal bl.a. beskrive det arbejde, der er nødvendigt for at gennemføre en harmonisering og samordning af de europæiske landes politik på flygtninge- og indvandrerområdet.

Der blev ikke på Luxembourgsmødet taget stilling til den mere langsigtede tilrettelæggelse af denne indsats, men spørgsmålet indgår som et naturligt element i drøftelserne på den regeringskonference om ændringer i Romtraktaten, der i øjeblikket finder sted.

Det befolkningspres, som Danmark og de øvrige EF-lande i de kommende år må imødesee, gør det nødvendigt, at EF-landene udbygger samarbejdet om indvandrer- og flygtningepolitikken. Det er i virkeligheden svært at se en løsning på immigrations- og flygtningeproblemerne, medmindre der sker en langt tættere samordning af landenes indvandnings- og